

Yine Karanlık Ve Sen

– Yasemin Ayşe · 19 Eylül 2019

Düştüm yollara yine apansız
Ardımda kaptan kaba girdiğim yıllar
Yıllar neydi?
Hasretinin yaktığı bir acı zaman mı
Bir çayla geçen sefil hayat mı
Senden geçemeyip de tüm gurursuzluğumu boynuma astığım
Dumanlı hülyaların başımdan gitmediği
Kan çatlaklarının gözümde eksik olmadığı
Serseri gençliğim mi?

Aslolan ne biliyor musun?
Sen.
Sadece sensin benim bütün dilimde tüy bitirenler
Kalemi yetmiyor bazen insanın kalbi gibi.
Kâğıtlar almıyor bu mesafeyi
Mesafe seninle aramda olan kilometreler değil
Seni bir daha göremeyeceğimi
Belki de hiç duyamayacağımı hissetmek,
O acı, derin, onulmaz boşluk.
Düştükçe kendine çeken kapkara ıssızlık.
Ve ben yine o karanlıktayım.